

ningsforening og Friluftsrådet er klageberettigede, og desuden er der jo mulighed for alle organisationer for at udtale sig frit – vi har ytringsfrihed her i landet. Så der vil jo nok være mulighed for at påpege ting af betydning, også sådan at det bliver hørt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo altid rart at få bekræftet fra ordføreren selv, at det, SF siger, skal man ikke lægge så meget i. Jeg hæftede jeg mig meget ved, at hr. Jørn Jespersen sagde, at det, de siger fra talerstolen, skal man ikke tage så højtideligt.

Kl. 17.20

Men jeg vil bare lige til hr. Jørn Jespersens oplysning sige, at Danmarks Naturfredningsforening jo selv støtter forslaget om, at man overfører kompetencen til Amdsrådet. Hvordan hænger det sammen, at SF nu lige pludselig går imod Danmarks Naturfredningsforening? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Fru Gudrun Laub nævner, at der er nogle, der stadig væk har klageadgang. Men er det ikke rigtigt, at Dansk Ornitologisk Forening mister deres landsdækkende klageadgang? Det er da et tilbageskridt, synes jeg, det er jo den forening, der mest markant arbejder med den pågældende problemstilling, og de mister altså nu deres klageadgang. Det synes jeg da er trist.

Dertil kommer, at det faktisk ikke så meget var klageadgangen, jeg hæftede mig ved i den sammenhæng. Det var den politiske beslutningsstruktur, og der siger jeg bare, at jeg tror, der i kraft af den nationale opmærksomhed vil være et større pres på en miljøminister for at repræsentere nogle naturinteresser.

Det er såmænd ikke, fordi jeg tror, at den nuværende miljøminister af sig selv vil repræsentere dem. Jeg tror bare, at presset ville være større, end det er på et amtsråd. Derfor drager jeg den konklusion, at naturtilstanden vil blive yderligere forringet af en overflytning af kompetencen, uden at man har sikret sig, at nogle af de andre midler, jeg har nævnt, bliver draget med ind.

Så spørger hr. Jørn Dohrmann, hvordan det dog overhovedet kan hænge sammen, at SF ikke er enig med Dansk Naturfredningsforening. Jamen vi har da ikke lavet nogen samarbejdsomtale om at skulle være enige i alt. Vi tager da selvstændigt stilling i SF, uanset om der kommer hø-

ringssvar fra DI eller fra Landbrugsraadet eller fra Danmarks Naturfredningsforening. På det her punkt er vi uenige med dem. Vi synes, de er slappe i deres høringssvar, men derfor behøver vi da ikke at være slappe. Vi holder den naturpolitiske fane højt, uanset hvad DN siger, og hr. Jørn Dohrmann kan være evigt forvisset om, at sådan vil det også være i fremtiden. Det kan godt være, Dansk Folkeparti har nogle, som man retter sig efter i tykt og tyndt. Sådan har SF det ikke.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Jeg opfattede, at hr. Jørn Jespersens manglende tillid til lokalpolitikere i Sønderjyllands Amtsråd skyldtes, at de er Venstrefolk. Når man så tænker på, at miljøministeren også er medlem af Venstre og repræsenterer Venstre i regeringen eller omvendt, er det lidt svært at se, hvad det skulle betyde af forskel.

Så hvis man tror, forskellen hænger sammen med, om det er på ministerniveau eller på amtsrådsniveau, så er det én ting. Og hvis det er på grund af partifarven, er det jo en anden ting.

Men jeg synes i det hele taget, at hr. Jørn Jespersen er derude, hvor han ikke kan bunde, for jeg mener ikke, der kan være nogen tvivl om, at alle ønsker at bevare Tøndermarsken som det smukke, unikke landskab, den er i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu har jeg jo ikke sagt noget om manglende tillid til lokalpolitikere helt generelt. Jeg kender faktisk en del kommunalpolitikere og amtsrådspolitikere, som jeg har meget stor tillid til. Jeg har udtalt mig om min tillid til flertallet i Sønderjyllands Amt med henblik på at sikre naturinteresser. Den er meget lille, det skal jeg medgive.

Så spørger fru Gudrun Laub, om det er, fordi de er Venstrefolk. Det har jeg nu heller ikke nævnt, men jeg skal ikke afvise, at der kan være en sammenhæng der.

Så får jeg at vide, at miljøministeren også er Venstremand – det har jeg opfattet. Forskellen er bare, som jeg har prøvet at forklare, at jeg tror, at presset på en miljøminister, som har et nationalt ansvar for naturpolitikken, er større, end det er på et amtsråd. Og derfor tror jeg, at disse Venstrefolk, som fru Gudrun Laub havde en mistanke om kunne være en del af problemet, ville slippe nemmere fra at komme igennem med